

דו"ח לבוחר

(המשך מעמוד 27)

ועל כן הם רואים בעיות שכבר מזמן חדלו מלהתקיים. מובן שגם הפעם הצבעתי נגד הצעת החמרה, והיא נטלה. אך באותו זמן התנהלה פעולה מחתרנית, שעמדה להבשיל פרי מפתיע. במשך שבועיים סייענו לפעולה שקטה לגיוס קולות לביטול הסעיף המסיל עונש על אשה המשתוללת לבצע הפלה מלאכותית. זהו סעיף מגוחך במיוחד, המסיל עונש גם אם האשה כלל לא היתה הרה, אלא רק האמינה בכך — וגם אם פעולתה כלל לא השפיעה על ההריון.

האזוור

בראש הפעולה השקטה עמד גדעון האזוור, הליברלי העצמאי, ונתנו לה יד גם הנשים של המערך. לאט-לאט צורפו יחד קולות החיכים המצביעים — מבלי שהדתיים הבחינו בכך.

ואז, ברגע המכריע, כשהורמו הידדים בהצבעה על ההסתייגות של האזוור (שנועדה לבטל את הסעיף כליל), נדמו הדתיים להיחכך שיש רוב נגדם. שוב הועזקו החיכים של המזנון ושוב נימנו הקולות. התוצאה: רוב של 19 נגד 16 לביטול הסעיף.

באותו רגע פרצה באולם הפגנת שמחה שלא ראיתי שם עדיין כדוגמתה. אנשי המערך שמחו ועלו, כאילו כיפרו על כל עשרות הצבעות המבישות, בהן נאלצו, בהריקת שיניים, לעזור לכפייה הדתית נגד מצפונם. אמרה אחת הנשים: „אני סתם מבסוטה שפעם אחת הם לא רוכבים עלינו!“ אמר חי"כ שני: „זה נצחון של האור על החושך!“

כל זה לא היה אפשרי אילו התכוננו לכך הדתיים מראש. כי אז היו פונים אל הגהלת הקואליציה ומפעילים את המשמעת. הם סברו שהולינו אותם שולל. לכן זעמו שבועיים. חי"כ משה אונא מהמפד"ל השתמש בסמכותו, ותבע שלא לקיים באותה ישיבה את הקריאה השלישית והסופית. זוהי דרישה בלתי-רגילה מאוד, ואונא קיווה, כנראה, להפעיל לחץ מאחורי הקלעים לביטול ההצבעה. אך אי-אפשר היה לשנות את החלטת הכנסת למחרת היום, מבלי לגרום לבזיון ציבורי חמור.

הקנוניה פושטת את הרגל

בשבוע זה לא עלו הצעות לסדר-היום. אמנם הגשתי הצעה דחופה („הפגיעה בחופש העיתונות“, בעקבות החלטת הממשלה לאסור פירסום קיומה של ועדת השרים לענייני כסחוק), אך הדחופות נשללה, ובוהו ירד העניין מן הפרק, מבלי להעסיק את הכנסת.

הצעות רגילות לא הועלו. מדוע? התשובה היא מגוחכת מאין כמוה. היא תוצאה ישירה מן הקנוניה העכורה של חרות ומפא"י לסתום את פינו.

לפי הקנוניה המקורית, הוחלט כי 32 הצעות לסדר-היום יחולקו שווה בשווה: 16 לקואליציה, 16 לאופוזיציה. כל זה נעשה כדי למנוע מאיתנו להביא לדיון יותר מהצעה אחת ויחידה בכל המושב.

עכשיו נוצר מצב שכל סיעות האופוזיציה גמרו את המיכסות שלהן. כלומר, חוצאת היומה של חרות היא שאף אחת מסיעות האופוזיציה, ובכלל זה חרות עצמה, אינה יכולה עוד להעלות עניין כלשהו בכנסת.

לעומת זאת לא ניצלה הקואליציה את המיכסה שלה. מפא"י יכולה להעלות עניינים. אבל היא אינה מעוניינת.

מדוע? את העניינים שהשרים רוצים להעלות — הם מעלים בעצמם, בשם הממשלה. ללא כל הגבלה. ואילו העניינים שסתם-חברי-המערך רוצים להעלות — אין השרים מעוניינים כלל שיועלו. הם מפעילים לחץ לגניותם, במסחה של דחייה.

כך הגענו ליום הרביעי האחרון. אפשר היה למלא את היום בהצעות של הקואליציה (דבר מגוחך בפני עצמו, כי הצעות כאלה יכולות לעלות רק בהסכמת השרים, וממילא הן מיותרות לגמרי), אבל אפילו לכך לא הסכימה הממשלה. היום נשאר ריק. מילאו אותו, איכשהו, בעניינים כלשהם, והישיבה כולה נגמרה הרבה לפני הזמן.

אבל יש עוד חודש ימים עד לסיום מושב הכנסת. מה יעשו? מאחורי הקלעים גידונו כל מיני פתרונות: לזרוק לאופוזיציה כמה פירוורים של חסד, ולתת להם להעלות כמה הצעות בלי חשבון; או למלא את הזמן בהצעות מבויימות של הקואליציה עצמה.

כך או אחרת: הקנוניה העכורה קצרה את קצירה. היא הגיעה לפשיטת-רגל גמורה. סיעת חרות גילתה שוב כי „בור כרה ויתפרהו“.

בעלים מוסריים ואוטובוסים בשבת

בהעדר הצעות לסדר-היום, נשמע קולנו באמצעות שאילתות. השבוע עניינו על שורה שלמה של שאלות, מהן אחדות ששכבו במקרה הממשלתי ארבעה חודשים ויותר. בין השאר:

● **היהסם עם חברת „סימנס“:** שרה-הוואר הכחיש כי מנהל משרדו גורש ממשרדי חברה זו בגרמניה, וכי בהזמנת הוואר ניתנה זכות-קדימה לחברה זו, בה מכהן מנהל נאצי.

● **הסיכסוך באוניברסיטת תל-אביב:** סגן שרה-הינוך הכחיש כאילו היתה לממשלה יד בפיטורי הפרופסור ג'ורג' טמרין מן החוג לפסיכולוגיה. שאלתי שאלה נוספת: „האם היתה התערבות עקיפה של הממשלה נגד הדי"ר טמרין בגלל מחקריו ביחס להשפעת ספר יהושע על גישת הנוער לרצח עמים?“ תשובת סגן-השר: „לא ידוע לי“.

● **מדרשת שדה-בוקר:** סגן שרה-הינוך אישר כי מורה מוכשרת הורחקה מן המדרשה מפני שבעלה חי, כביכול, חיים בלתי-מוסריים.

● **מורים רתיים:** סגן שרה-הינוך הכחיש את טענתו כאילו קיים בילוש אחרי אורח חייהם הפרטי של מורים בבתי-ספר ממלכתיים-דתיים. הוא גם טען כי זוג המורים לא פוטר מבית-הספר התיכוני הדתי באשקלון בגלל השתייכותו לזרם הדתי השמרני, השנוא על הרבנים.

● **אוטובוסים בשבת:** סגן שרה-הפנים הצדיק את פעולת ראש עיריית תל-אביב, שאסר על חברת דן להשכיר אוטובוסים לקבוצות אורחים לנסיעה לשפת-הים בשבת. בשאלה נוספת הבענו את מחאתנו החריפה על פעולה זו — החורגת מן החוק.

● **הוועדה האממונית:** ראש-הממשלה הבטיח לנו כי בקרוב תופעל הוועדה לענייני האסום שמינה אחרי התפטרות הפרופסור ברגמן.

תקרית היתולית-למחצה אירעה כשענה ראש-הממשלה לשאילתא שלנו ביחס למשה דיין. דיין טען, בעתון לוו-הונו בפאריס, כי רק שרה-הינוך מדבר על „רוח טשקנט“ — ואילו ראש-הממשלה שיתק מפני שאינו מסכים לסיסמה זו. שאלנו את ראש-הממשלה אם זה נכון, והוא ענה שלא.

שמעון פרס, שנכח במיקרה באולם (אין הוא מרבה לבקר שם) שאל בקריאת-ביניים: „אתה מסכים לדברי שרה-הינוך או לא?“ על כך ענה אשכול, בצדק, כי פרס אינו זכאי כלל לשאול את השר. התקנון קובע כי רק בעל השאילתא עצמו רשאי לשאול את השר שאלה נוספת.

מייד קמתי, והודעתי שאני מאמץ לעצמי את שאלתו של חי"כ פרס. כדי לתת לראש-הממשלה הזדמנות לענות עליה. על כך ענה אשכול, ברוח מבוזת, שכן, הוא מסכים לזיעות שרה-הינוך שלו. המשולש המוזר של אש-כול, פרס ואנחנו עורר חיוכים גלויים.

אורי פסקין

טכניקון

כיתות בוקר וערב
חיפה, תל-אביב

בגרות ומוקדמות

ב-1 לאוגוסט נפתחים קורסים חדשים למועדי הבחינות אפריל 1967 במגמות הומניסטית וריאלית הרשמה לכיתות בוקר ט, י, י"א, י"ב.

פרטים והרשמה: מ' 8 — 1 בבוקר; ו' 4 — 8 בערב

תל-אביב דרך ס' 126 (מול הקריה)	תל-אביב דרך ס' 44 (מול בית הדר)	חיפה רח' בלפור 5 (מול הטכניון)

מלכת המים 1966

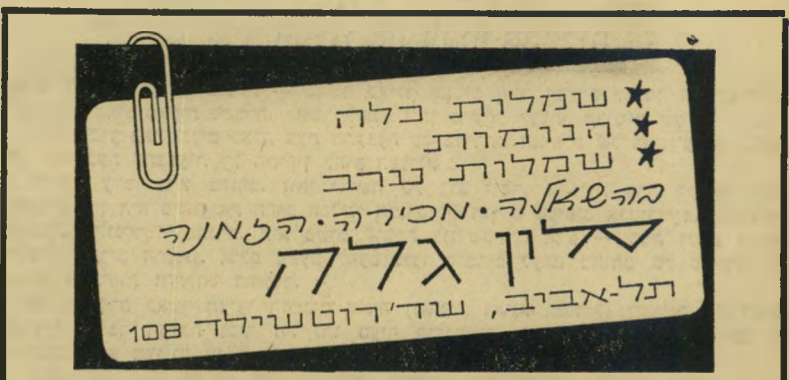
בחסות

עץ הדית

יצרני סבון „אוליביה“ סבון החן והנעורים
סידרת תמונות של מועמדות ראה עמוד 29.

המנוי

קיבלת חשבונך לחידוש המינוי, טא פרע אותו בהקדם. עקב הביקוש לעיתון, לא נוכל לאפשר כל משלוח ללא תשלום.

הלבוש הלאומי הנאה ביותר של מלכת היופי הישראלית, אשר זכה בפרס ראשון בתחרות „מיס עולם“, אשר נערכה במיאמי ביץ', תוכנן והוכן על-ידי „סלון גללה“